

begrænses overensstemmende med vort Ønske, ikke være villige til at udpege Medlemmer til en saadan, forinden Justitsministeren har tilbagekaldt sin i Folketinget den 4. Juni 1918 fremsatte, mod vort Parti rettede Sigtelse for i partipolitisk Øjemed at have fremsat Beskyldninger mod vort Modparti for at være danskfjendtligt og at have Løsrivelsestendenser, jfr. Rigsdagstidende for den overordentlige Samling i 1918, Folketingets Forhandlinger Sp. 162 og 163, hvilken uberettigede Sigtelse maa opfattes som en Fornærmelse ikke blot mod os, men ogsaa mod Flertallet af Færøernes Vælgere, der ved Valgene har støttet Sambandspartiets Politik baade ved det sidste Valg og tidligere. Ministerens Sigtelse var saa meget mere utilbørlig, som han burde have vidst, at den af ham omtalte Beskyldning ikke var fremsat af vort Parti, samt at en Beskyldning i den omhandlede Retning ikke vilde have savnet Berettigelse."

Nu spørges der, hvad den højtærede Minister udtalte i Folketinget 4. Juni 1918. Jeg skal kort citere efter Rigsdagstidende det, jeg sigter til, og tage hele Ministerens sidste Bemærkning. Den findes Spalte 162 i Folketingstidende for den overordentlige Samling 1918: „Det ærede Medlem vedkendte sig altsaa nu Rigtigheden af det Referat, jeg oplæste, forsaavidt angaar den Passus, jeg har oplæst, og dermed anser jeg det for dokumenteret, at disse i den senere Tid hernede verserende Rygter og Beskyldninger mod den ene Halvdel af Færingerne for at være danskfjendlige og have Løsrivelsestendenser har sin Oprindelse fra det ærede Medlem og de Udtalelser, han først har fremsat. Men det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at det er den Politik, som Selvstyrepartiet fører paa Færøerne, der giver Anledning til disse Ytringer i Venstres Presse hernede. Nej, de skyldes den Omstændighed, at Sambandspartiet oppe paa Færøerne i lang Tid har set sin partipolitiske Fordel ved at beskyldte det andet Parti for at være danskfjendtligt og at have Løsrivelsestendenser og nu har faaet disse Beskyldninger ført hened. Det er ikke Selvstyrepartiet selv, som er Skyld deri.“ Jeg synes, det maa forundre os alle sammen, at den højtærede Statsminister i dette høje

Ting kan udtale, at Sambandspartiet er vred paa Ministeren, fordi Ministeren skal have beskyldt den ene Repræsentant deroppe fra for at have beskyldt Selvstyrepartiet for Løsrivelsestendenser, og at det er deres eneste Grund til ikke at ville være med til Kommissionens Nedsættelse. Enhver vil af det, jeg har citeret, kunne forstaa, at Ministeren dels beskyldte den ene af Repræsentanterne deroppe fra for at have sagt det, jeg ikke skal gentage, men at Ministerens Beskyldning navnlig gaar ud paa, at Sambandspartiet i partipolitisk Øjemed og for partipolitisk Fordels Skyld har sigtet Selvstyrepartiet for Løsrivelsestendenser, medens Selvstyrepartiet er ganske uskyldigt deri. Man vil lægge Mærke til, at medens Ministeren fremsætter en efter min Mening ondartet Beskyldning mod Sambandspartiet, optræder den højtærede Minister som Defensor for Selvstyrepartiet. Den Beskyldning, som den højtærede Minister retter mod hele det færøske Sambandsparti, er saa graverende, som den vel kan være, og denne Beskyldning risikerer Sambandspartiet ogsaa at faa fremsat fra samme Side paa Grundlag af Partiets Arbejde i en eventuel Kommission. Man vil kunne forstaa, at saa længe Sambandspartiet risikerer dette fra Ministerens Side, vil vi ikke kunne gaa med til Nedsættelsen af en Kommission nedsat af den højtærede Minister. For Resten skal jeg her indskyde den Bemærkning, at Forslaget om Nedsættelse af denne Kommission blev vedtaget af Lagtinget. Den højtærede Ministers Venner deroppe, Selvstyrepartiet, er jo Flertal og benyttede sit Flertal til at vedtage Nedsættelsen af Kommissionen og til at vælge 4 Selvstyremænd til Medlemmer af denne. Jeg tror, at den højtærede Statsminister ved at tænke over Sagen maa kunne indse, at Sambandspartiet her har indtaget den eneste naturlige Stilling.

Dertil kommer, at den højtærede Minister ogsaa maa vide, at Selvstyrebewægelsen paa Færøerne, saaledes som den har formet sig og udviklet sig, meget vel kan betegnes som Løsrivelsestendenser. Ministeren maa jo vide fra Indberetningerne fra Færø Amt, at der findes Adskillelsestendenser hos Selvstyremænd paa Færøerne, og jeg har Bevis for, at den